

Stille nachten

Hoe zou het toch komen dat kerstmis zo'n geweldig stempel drukt op mensen overal ter wereld?

Hoe komt het toch dat iedereen gaat nadenken over vrede, vrienden of dierbaren?

Waarom liggen dingen - waarover we het hele jaar heen-stappen - plotseling zo gevoelig?

Hoe komt het toch dat we iemand nog meer missen dan we het hele jaar al deden?

Hoe kan dat toch dat we met kerst hele dennenbossen onze huiskamer binnen slepen, terwijl we de rest van het jaar zo milieubewust bezig zijn?

Waarom eten we ons deze dagen vol, hoewel we het hele jaar alleen maar bezig zijn met afslanken?

Wat is dat toch dat gevoel dat je zonodig naar de nachtmis moet en het hele jaar nog geen voet in de kerk hebt gezet?

Wie voelt er niet een vaag gevoel van eenzame eenzaamheid in die sterrenvolle stille nacht?

Is het dat kind dat ons tot inkeer heeft gebracht....

Dat ons laat bidden in de nacht.....

Of is het de angst die wij verdringen.....

Juist in deze dagen zijn we van dat kind het verst.

En toch versieren we onze bomen en blijven over vrede dromen.

Vrede die je uiteindelijk alleen maar in jezelf vindt als je blijft geloven met de onschuld van een kind.

Want zo alleen kunnen we onze schuld verzachten, terwijl we vergeefs op een wonder wachten...

in die stille - stille nachten.....

Benny Neyman

Voor alle blijken van medeleven en steun die ik dit jaar mocht ontvangen, in welke vorm dan ook, ben ik dankbaar. Hopelijk geeft het mij op den duur de kracht en moed om mijn levensweg zonder Benny te vervolgen.

Hans van Barneveld

Stille nachten